

ikke kan have nogen bestemt Mening, førend jeg har modtaget Betænkning fra nogle med Forholdene bekendte Mænd, som jeg troer vil sætte mig istand til derom at faae en sikkrere Mening, end jeg fortiden har, skjøndt jeg er temmelig vis paa, at noget ganske sikkert Resultat ikke vil kunne opnaaes med Hensyn til denne Gjensidighed. Jeg maa endnu gjøre den Bemærkning, at, uagtet dette Forslag gaaer ud paa, at det Baand ikke skal lægges paa Færøerne, at de ikke maatte handle umiddelbart med de kommende Skibe, men kun igjennem Kjøbmænd, saa vedligeholdes dog dette Baand paa en meget kraftig Maade med Hensyn til Brændeviin og alle Spirituosa samt Bitt, vistnok i det meget gode Niemed at indskrænke Nydelsen af berusende Drik. Men det er dog en meget byrdefuld Bestemmelse for den, som boer paa Færøerne, og som enten behøver Bitt eller Brændeviin, at han absolut skal kjøbe igjennem de enkelte Hændlende, som blive berettigede til at handle dermed, og som skulle betale betydelige Afgifter og altsaa ogsaa maae gjøre sig betydelige Fordele enten ved at tage høie Priser eller ogsaa ved at sælge flettere Varer. Det er imidlertid et Punct, som jeg troer behøver nærmere Undersøgelse og Overveelse, førend jeg tør erklære mig derfor, ligesom jeg under alle Omstændigheder finder, at det er et besynderligt Forslag, at den, som skal have Lov til at drive Handel med Bitt og Brændeviin, skal, foruden at betale den Afgift, som eengang for alle er bestemt, ved Auction tilforhandle sig Retten dertil. Hvad Udfaldet vil blive af en saadan Auction, kan ikke beregnes. Vedkommende, som kunde have Lust til at tilkjøbe sig denne Ret, vilde derved have saa meget større Vanskelighed, som man ikke af Forslaget kan see, hvormange saadanne Handels-

rettigheder der skulde gives, og denne Handelsberettigelse vilde ikke være meget værd, naar den kan deles med mange flere, hvortil mod den kunde være mere værd, naar der ikke er nogen Anden berettiget. Man gaaer altsaa aldeles iblinde, og i alle Tilfælde kunde man vente, at Resultatet deraf vilde blive ugunstigt for dem, som bruge Varerne. Jeg skal ikke gaae ind paa flere Enkeltheder, thi jeg veed ikke, hvad min endelige Mening vil blive med Hensyn til adskillige Spørgsmaal, der kunde opstaae under Sagen, men jeg forbeholder mig at erkjende Noget som min endelige Mening i denne Sag, indtil jeg har anstillet den fornødne Overveelse.

Sage: Det ærede Thing befinder sig unægteligt i en ikke ringe Forlegenhed med Hensyn til dette Lovforslag. Da Sagen blev fremmet, modsatte den ærede Indenrigsminister sig den i Begyndelsen, men han sluttede samme Dag med at give efter for Thingets Ønske om at faae Sagen fremmet, og det er mig personligt kjært, at den blev fremmet. Vi troede altsaa, at den var paa ret gode Veie; men nu høre vi atter af den ærede Indenrigsminister, at det jo egentlig er et forgjæves Arbejde, vi her tage os for, idet han ligesom tidligere har udtalt, at Regjeringen vil forelægge et Forslag angaaende denne Sag, og at han derfor ikke vil gaae ind paa det foreliggende Forslag. Vi maae altsaa være den ærede Minister forbundne, fordi han desuagtet temmelig vidtløstigt er gaaet ind paa Forslaget, og jeg tilstaaer, at mange af hans Udtryk idetmindste fandt mit Bisald, forsaavidt de ere mere liberale end de tidligere Regjeringers Udtalelser. Jeg veed derfor virkelig ikke, hvorledes vi her i Thinget skulle forholde os med denne Sag.